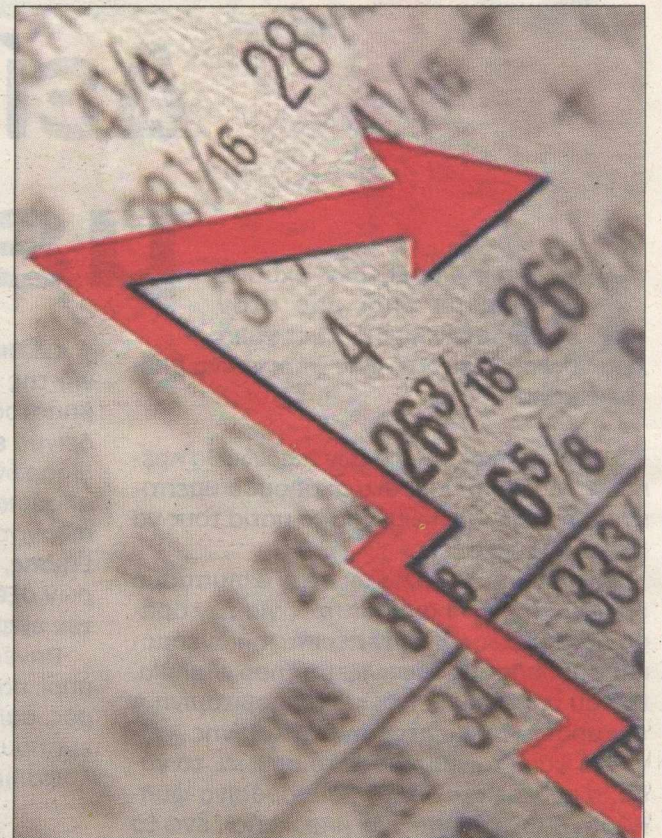

«ΕΞΕΤΑΣΤΙΚΗ ΤΟΥ ΕΛΕΥΘΕΡΟΥ» ΓΙΑ ΤΗΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ ΑΠΟ ΤΟ 1981 ΜΕΧΡΙ ΣΗΜΕΡΑ

Ε
Κ
Θ
Ε
Σ
Η

«βόμβα» του ΙΟΒΕ

ΜΕΡΟΣ 177ον

Του ΣΤΕΦ. Β. ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΥ
anagnostou@eleftheros.gr

Μπορεί η κυβέρνηση Σημίτη να πανηγυρίζει στις αρχές του 2001 για την ένταξη στην ΟΝΕ, καθώς τα αποκαλυπτικά στοιχεία των λογιστικών προσαρμογών που είχαν γίνει δεν ήταν γνωστά ακόμη, ωστόσο, το Ιδρυμα Οικονομικών και Βιομηχανικών Ερευνών (ΙΟΒΕ) εκδήλωσε ανησυχία για την επόμενη ημέρα της χώρας στην ΟΝΕ, ενώ η Τράπεζα της Ελλάδος ανησυχούσε για την περίφημη «στρογγυλοποίηση» που θα γινόταν στις τιμές των αγαθών, με αφορμή τη μετάβαση από τη δραχμή στο ευρώ από το 2002.

Και τούτο γιατί, όπως έλεγαν στα τέλη του 2000 με αρχές του αρχές του 2001 στελέχη της Τραπεζής της Ελλάδος, με την έλλειψη ανταγωνιστικών συνθηκών που επικρατούσε στην Ελλάδα εκείνη την περίοδο, καθώς δεν είχαν γίνει οι περίφημες διαρθρωτικές αλλαγές στην οικονομία ούτε οι αγορές είχαν απελευθερωθεί, υπήρχαν βάσιμοι φόβοι ότι αν κάτι δεν άλλαζε μέχρι το τέλος του 2001, τότε η περίφημη στρογγυλοποίηση των τιμών των αγαθών από τις δραχμές σε ευρώ θα γινόταν προς τα πάνω και σε βάρος των καταναλωτών και του πληθωρισμού.

Ε.Ε.: Προσέξτε τη στρογγυλοποίηση των τιμών

Μάλιστα, και ορισμένα στελέχη της Ευρωπαϊκής Επιτροπής είχαν εκφράσει προς το υπουργείο Εθνικής Οικονομίας τη βεβαιότητα ότι η στρογγυλοποίηση των τιμών των αγαθών ήταν ενδεχόμενο να προκαλέσει από την 1-1-2002 μεγάλη αύξηση στις τιμές των αγαθών έως και

10% σε σχέση με τις τιμές που θα είχαν τα αγαθά στις 31-12-2001! Φυσικά, τις ανησυχίες αυτές η κυβέρνηση Σημίτη, όπως αποδείχθηκε στη συνέχεια, ούτε καν τις έλαβε υπόψη, με αποτέλεσμα οι φόβοι της Τραπεζής της Ελλάδος και των αξιωματούχων της Ε.Ε. να επιβεβαιωθούν πλήρως από την 1-1-2002! Όσον δε αφορούσε το ΙΟΒΕ, ανησυχούσε από το γεγονός ότι η τότε κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ είχε επαναπαυθεί στην ένταξη της χώρας στην ΟΝΕ με την επίτευξη των ονομαστικών κριτηρίων, όπως είδαμε μέχρι τώρα, με αποτέλεσμα να αποφεύγει να προχωρήσει στις διαρθρωτικές αλλαγές που εθεωρούντο λίαν απαραίτητες. Έτσι στις 3 Ιανουαρίου του 2001, το ΙΟΒΕ έδωσε στη δημοσιότητα έκθεση σχετικά με τις προοπτικές της ελληνικής οικονομίας στην ΟΝΕ, υπογραμμίζοντας ότι:

Οι διαρθρωτικές αλλαγές στην ελληνική οικονομία καθυστερούν, ενώ η έλλειψη κοινωνικής συναίνεσης στη ρύθμιση των εργασιακών σχέσεων μπορεί να προκαλέσει κοινωνική αναταραχή. Συγκεκριμένα στην έκθεση αυτή, αφού επισημαίνονταν ότι η ελληνική οικονομία εισέρχεται από 1-1-2001 στη ζώνη του ευρώ με ισχυρές αναπτυξιακές προοπτικές, «μετά από μία επιτυχή πορεία», ωστόσο, σημείωνε ότι οι προοπτικές αυτές υπόκεινται σε μία σειρά αβεβαιότητες που προέρχονται και από το διεθνές περιβάλλον, αλλά και από την επιδείνωση του επιχειρηματικού κλίματος στο εσωτερικό. Ειδικότερα στην έκθεση μεταξύ άλλων σημειώνονταν και τα ακόλουθα:

Οι προειδοποιήσεις από το ΙΟΒΕ

«Για να υπάρξει όμως πρόοδος και στον τομέα της πραγματικής σύγκλισης απαιτούνται

ρυθμοί ανόδου κατά πολύ ταχύτεροι απ' αυτούς των άλλων χωρών. Η ελληνική οικονομία γιά να συγκλίνει μέσα στην επόμενη 10ετία πρέπει να απογειωθεί», αφήνοντας να vonθεί ότι ακόμη και ο ρυθμός ανάπτυξης που εκτιμά η κυβέρνηση ότι θα υπήρχε το 2001 (5%) ήταν ανεπαρκής, δεδομένου ότι ένα μέρος από την αύξηση αυτή του εισοδήματος δεν το επωφελείται η ελληνική οικονομία, αλλά οι... λαθρομετανάστες!

«Οι ταχείς ρυθμοί ανόδου του ΑΕΠ που παρατηρούνται τα τελευταία χρόνια δεν φαίνεται να επαρκούν για τον περιορισμό της ανεργίας».

«Μέχρι στιγμής, τόσο η δημοσιονομική όσο και η διαρθρωτική πολιτική παρουσιάζουν καθυστερήσεις και ελλείψεις» και απαιτείται:

- Η βελτίωση της λειτουργίας της δημόσιας διοίκησης, ο περιορισμός και η απλοποίηση των διαδικασιών.

- Η προώθηση της μεταρρύθμισης στο ασφαλιστικό (σ.σ. την οποία ο κ. Σημίτης μετέθεσε για το τέλος του 2001).

- Ο εκσυγχρονισμός της αγοράς εργασίας, που διατηρεί σημαντικές ακαμψίες.

- Η απελευθέρωση των αγορών προϊόντων με την επιτάχυνση των ιδιωτικοποιήσεων και τη θέσπιση ενός λειτουργικού θεσμικού πλαισίου γιά τον ανταγωνισμό». Σε όλους τους παραπάνω τομείς, προσετίθετο στην ίδια έκθεση, «έχουν μεν γίνει βήματα, αλλά υπάρχουν και σημαντικές καθυστερήσεις. Στην περίπτωση δε της αγοράς εργασίας, υπήρξε ίσως και οπισθοδρόμηση». Οι αλλαγές δε που προτάθηκαν από το υπουργείο Εργασίας και υλοποιούνται «εκτιμάται ότι θα καταλήξουν σε πιο άκαμπτη αγορά εργασίας με αμελητέα αποτελέσματα στην απασχόληση».

Επίσης, σε άλλο σημείο, σχετικά με τους παράγοντες αβεβαιότητας στην ελληνική οικονομία αναφέρεται και «η αδυναμία του "κοι-

νωνικού διαλόγου" να καταλήξει σε συναινετικές λύσεις για τις εργασιακές σχέσεις και η πιθανότητα κοινωνικής αναταραχής»!

Γιούροστατ: Στο 12,4% η ανεργία το...1999!

Αλλά πέρα από τις επισημάνσεις της έκθεσης του ΙΟΒΕ, την ίδια ημέρα, στις 3 Ιανουαρίου του 2001 ανακοινώθηκαν από τη Γιούροστατ στις Βρυξέλλες τα στοιχεία για την ανεργία του... 1999! Και η οποία για την Ελλάδα είχε διαμορφωθεί στο 12,4%, δηλαδή, δεύτερη στην Ε.Ε. με πρώτη την Ισπανία, η οποία στο τέλος του 1999 είχε ανεργία 13,6%. Φυσικά στοιχεία για την πορεία της ανεργίας για το 2000 δεν υπήρχαν ή τουλάχιστον δεν είχε ανακοινώσει μέχρι τότε η Ελληνική Στατιστική Υπηρεσία, η οποία, σύμφωνα με όσες τις ενδείξεις που υπήρχαν τότε, απέφυγε να δίνει στη δημοσιότητα στατιστικά στοιχεία με τις εξελίξεις βασικών οικονομικών μεγεθών, επειδή προφανώς, υπήρχε κίνδυνος να αποκαλύπτονταν οι λογιστικές αλλαγές που γίνονταν. Μάλιστα, η Ελληνική Στατιστική Υπηρεσία εκείνη την περίοδο απέφυγε να στείλει στατιστικά στοιχεία και στη... Γιούροστατ, με αποτέλεσμα η Ευρωπαϊκή Στατιστική Αρχή στις ανακοινώσεις και τους πίνακες που δημοσιοποιούσε, σε πολλές περιπτώσεις δεν ανέγραφε ελληνικά στατιστικά στοιχεία. Μάλιστα, από την ανάλυση των στοιχείων της ανεργίας για το 1999 προέκυπταν ενδιαφέροντα συμπεράσματα, σχετικά με τις ηλικίες που έπληττε η ανεργία. Στους πτυχιούχους ανωτάτων σχολών είχε φθάσει στο 26% από 20% που ήταν το 1993, η ανεργία στους αποφοίτους μέσης εκπαίδευσης ήταν στο 38,4% με αριθμό ανέργων αυτής της κατηγορίας τα 200.775 άτομα, ενώ η ανεργία σε εκείνους που είχαν απολυτήριο δημοτικού σχολείου ήταν στο 21,3% και ο αριθμός των ανέργων αυτής της κατηγορίας ανερχόταν σε 111.614 άτομα.

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ